

Petri György

ADJÁTOK MEG AZ ADOTT PILLANATOT

Kérdezik tőlem hogy most hogy is
lészen itt nekem velem mindezek után
amiket elszenvedtem lébecolok-e
szóval olyan belevalóan márminthogy politikailag

mondom hogy mostanság éppenséggel
engedtessék meg nekem
nem nem nem nem nem az Istenért
nem tudhatjátok hogy mire nem gondoltam

adjátok meg az adott pillanatot
hogy félrenézzek felejtsek
essen az esnivaló ROHADTUL UNLAK MINKET
csak úsztesség ne essék szólván

eshessék szó ne téglá úgy értem
félreértés se essék: a MINKET-et
úgy értem: párt haza család.
Istent hagyjuk ki ebből a játékból.

Még nem mindegy minden Vagy már nem?
Nenenem tututudom
Ezüstös fejszemosoly játszik a nyárfa levelén.
Nem az enyém.

(Antiklimax: utódja
kell hogy legyen valakinek – szűznemzés kizárva,
érett megfontolásból – őse meg vagyok
utódaimnak. Hacsak? De ez már nekem is, nekik is:
mindegy.)

MEGINT MEGYÜNK

Megint megyünk. Vagyis állunk tovább.
A többes szám ezúttal Téged ölel (fal?) fel.
De KI? Vagy mi? Egy szelíd tétovahovább?
Tűzvízözön azonnal és ezennel?

De ki az... No, álljon meg a menet!
Hogy értsük a „téged”-et, „engem”-et?
Mintha egy rejtett birtokos eset
fejlene ki a többes számból, jóllehet

azt sem tudhatni, ki az alanya
a mondatnak. Aki szól? Akikről szól?
A nyelv hatalmasabb használóinál. Es itt elenyé-

szik a fölény. A költészet: anómia.
Zsírkrétával vak tükörrre krikszkrakszol
időtöltés végett az emberfia.

Rakovszky Zsuzsa

AZ ELHAGYOTT LÁNY

A postaszekrényt
nem néztem meg ma sem: a szögletes rés
sekély sötéttségében hátha, hátha –
nemcsak az áltató bádog derengés...

Nem kell ma mégse
megtudnom, holnapig: a szürke részre
merőleges, hitegető fehér él
csak egy felszólítás tudószűrésre...

Elég, ha másnap
derül ki, hogy amit én kézírásnak
reméltem, egy körbélyegző szegélye,
s az ott egy könyvtári felszólítás csak...

Addig megint a
megállt idő hülyén kattogva, mintha
egy írógépen egyfolytában x-et
ütnének, vérszegény tapétaminta...

Órák, üresre
lappadt idő, hogy volna újra teste,
tapintható, hogy volna újra testem,
becézhető, nem adja meg az este,